

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ellinika Nafpigeia AE

Strona pozwana: Panagiotis Anagnostopoulos i in.

przy udziale: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Sentencja

Dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, w szczególności jej art. 1 ust. 1 lit. a) i b), należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do przejęcia jednostki produkcyjnej, gdy z jednej strony zbywający, przejmujący lub te dwie osoby wspólnie podejmują działania mające na celu dalsze prowadzenie przez przejmującego działalności gospodarczej wykonywanej przez zbywającego, ale również późniejsze zaprzestanie działalności samego przejmującego w ramach likwidacji, a z drugiej strony jednostka ta — nie mając zdolności realizacji swego celu gospodarczego bez wykorzystania czynników produkcji pochodzących od podmiotu trzeciego — nie jest całkowicie samodzielna, pod warunkiem, co powinien ustalić sąd odsyłający, po pierwsze, przestrzegania ogólnej zasady prawa Unii nakładającej na zbywającego i przejmującego obowiązek powstrzymania się od korzystania w sposób stanowiący oszustwo lub nadużycie z korzyści, jakie mogliby czerpać z zastosowania dyrektywy 2001/23, oraz po drugie, dysponowania przez daną jednostkę produkcyjną wystarczającymi gwarancjami zapewniającymi jej dostęp do czynników produkcji podmiotu trzeciego w taki sposób, że nie jest ona uzależniona od podejmowanych przez ten podmiot jednostronnie decyzji gospodarczych.

(¹) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt — Szwecja) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Sprawa C-705/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Znaki towarowe — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 4 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Całościowe wrażenie — Wcześniejszy znak towarowy zarejestrowany wraz z oświadczeniem o rzeczeniu się prawa wyłącznego — Wpływ zrzeczenia się prawa wyłącznego na zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego)

(2019/C 263/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Patent-och registreringsverket

Strona pozwana: Mats Hansson

Sentencja

Wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego przewidującemu możliwość złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wyłącznego, którego skutkiem jest wyłączenie elementu złożonego znaku towarowego objętego tym oświadczeniem z całościowej oceny istotnych czynników pozwalających stwierdzić istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu tego przepisu lub przyznania temu elementowi, w sposób z góry i trwale przesądzający, mniejszej wagi w ramach tej oceny.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.3.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 23 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sprawa C-720/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa — Polityka azylowa — Ochrona uzupełniająca — Dyrektywa 2011/95/UE — Artykuł 19 — Cofnięcie statusu ochrony uzupełniającej — Błąd administracji dotyczący okoliczności faktycznych)

(2019/C 263/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mohammed Bilali

Strona pozwana: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony w związku z jej art. 16 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie powinno cofnąć status ochrony uzupełniającej, gdy nadało ono ten status — choć przesłanki jego nadania nie były spełnione — opierając się na ustaleniach faktycznych, które okazały się następnie błędne, mimo że zainteresowanej osobie nie można zarzucić wprowadzenia przy tej okazji owego państwa członkowskiego w błąd.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.